

Alice i eventyrland

Alice satt i skogen og tenkte. Plutselig kom det en kanin hoppende forbi. Kaninen kikket på lommeuret sitt. «Å nei, nå er jeg for sent ute!» sa den. Så hoppet den ned i et hull.

Alice hoppet etter. Hun falt langt, langt ned. Det føltes som hun svedde utrolig lenge. Kanskje hun kom til å falle gjennom hele jorda og ut på andre siden? Hun

måtte huske å spørre hva landet hun kom til, het. «Unnskyld, er dette Australia eller New Zealand?»

Bump! Plutselig landet hun. Hun lå på en haug av tørt løv. Hun slo seg ikke i det hele tatt.

Alice så kaninen hoppe avgårde, og hun løp etter den. Hun løp inn i en stue. Det var dører på alle veggene. De var låst alle sammen. Hun fant en liten gullnøkkel på et bord. Med den prøvde hun å låse opp dørene. Til slutt fant hun en dør der nøkkelen passet. Hun låste opp, og fant en liten gang. Den var ikke større enn et musehull. Gangen gikk ut i en vakker hage. Men hun kunne ikke gå inn, for hun var for stor. Hun kunne ikke engang få hodet sitt ut. Tenk om hun kunne slå seg sammen som en kikkert!

Hun gikk tilbake til bordet og fant en flaske. På den sto det «DRIKK MEG». Hun drakk opp alt sammen. Så sa hun: «Nå slår jeg meg sammen som en kikkert». Og det gjorde hun. Da var hun bare 30 cm lang. Dermed kunne hun gå igjennom gangen og ut i hagen. Det var bare ett problem: Nøkkelen lå på bordet, og dit rakk hun ikke opp.

Under bordet fikk hun se en liten eske. I den var det en kake. «SPIS MEG», sto det på esken. Hun spiste kaken, og ventet på at noe skulle skje. Hvis den gjorde henne større, kunne hun hente nøkkelen. Hvis den gjorde henne mindre, kunne hun kripe under døren. Men det skjedde ingenting. Hun tok en bit til, og så var kaken spist opp.

Oppgaver:

Se Elevbok 6A side 82.

Gjør oppgavene 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8.